

Det fastlægges endvidere, at for personer, der ikke ifølge reglerne i denne lov har ret til vederlagsfri sygehusbehandling, kan betaling inddrives ved udpantning.

Til § 227

Bestemmelsen, om at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om regionernes medvirken til rekruttering af sundhedsfagligt personale til internationale sundhedsopgaver, er en videreførelse af reglerne i sygehusloven § 4 a, der blev indført ved L 1995 437, jf. bilag.

Kapitel 70

Overenskomster mv.

Til § 228

Sygesikringens Forhandlingsudvalg, som er oprettet i henhold til sygesikringslovens § 26, stk. 1, erstattes af et nyt centralt nævn, som består af repræsentanter fra regionerne, kommunerne og staten. Nævnet får bl.a. til opgave at varetage de opgaver, som Sygesikringens Forhandlingsudvalg har varetaget, dvs. først og fremmest at afslutte overenskomster på praksisområdet mv. med organisationer af sundhedspersoner m.fl. Nævnet aftaler og fastsætter i øvrigt bl.a. bestemmelser om løn- og øvrige ansættelsesforhold for personale i regional tjeneste. Nævnet benævnes Regionernes Lønnings- og Takstnævn og er nærmere reguleret i lov om regioner § 37.

Nævnet består af 9 medlemmer, der beskikkes af finansministeren. 5 af nævnets medlemmer beskikkes efter indstilling af regionsrådene, idet hvert regionsråd indstiller 1 medlem. 2 medlemmer beskikkes efter indstilling af KL, 1 medlem beskikkes efter indstilling af indenrigs- og sundhedsministeren og 1 medlem udpeges af finansministeren. Rollen for medlemmerne fra KL og staten er ændret i forhold til sygesikringslovens § 26, stk. 1, hvor disse medlemmer alene har observatorstatus i Sygesikringens Forhandlingsudvalg.

Den ændrede rolle for de kommunale medlemmer er bl.a. en følge af aftalen om den nye kommunale struktur, som giver kommunerne en styrket rolle på sundhedsområdet.

Statens primære hensyn i nævnet i relation til sundhedslovens § 228 vil være at sikre, at de af nævnet handlede og indgåede overenskomster mv. er i overensstemmelse med målsætningerne for udviklingen i de offentlige udgifter, og at overenskomster mv. ikke virker strukturelt forvridende under hensyn til bl.a. den regionale finansieringsstruktur. Således kan statens medlemmer i nævnet modsætte sig nævnets be-

lutninger med den virkning, at beslutningerne ikke lader sig gennemføre. Modsatelse forventes kun at ske i helt særlige tilfælde. Indenrigs- og sundhedsministerens medlem i nævnet kan også af sundhedsfaglige hensyn modsætte sig beslutninger om godkendelse af overenskomster, idet disse overenskomster i et vist omfang indeholder bestemmelser af sundhedsmæssig betydning for patienterne.

Regionernes Lønnings- og Takstnævn får på sundhedsområdet til opgave i lighed med Sygesikringens Forhandlingsudvalg at afslutte overenskomster med organisationer af sundhedspersoner m.fl. om vilkårene for de i § 51, §§ 59-61, §§ 65-70, §§ 72-73, § 160 og § 176 nævnte ydelser, dvs. lægehjælp, speciallægehjælp, tandlægehjælp, ernæringspræparater, fysioterapi, psykologbehandling, fodterapi, kiropraktik, anden behandling og kørselsgodtgørelse for læger, samt at afgive udtalelser som følge af stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i sygesikringsloven om, at overenskomsterne skal godkendes af indenrigs- og sundhedsministeren for at få gyldighed, jf. sygesikringsloven § 26, stk. 2, videreføres ikke, da bestemmelsen ikke længere er relevant, idet statens medlemmer af nævnet som anført ovenfor har ret til at modsætte sig nævnets beslutninger.

Bestemmelsen i sygesikringsloven om ministerens forpligtelse til at høre Sygesikringens Forhandlingsudvalg inden udmøntning af bemyndigelsesbestemmelser, jf. sygesikringsloven § 26, stk. 3, videreføres i stk. 2 ved høring af Regionernes Lønnings- og Takstnævn. Bemyndigelsesbestemmelsen vedrører personkredsen for lovens anvendelsesområde, udformning af bevis for retten til ydelser efter loven mv., tilskud til ydelser hos praktiserende sundhedspersoner og den offentlige rejsesygesikring.

Bestemmelsen i sygesikringsloven om ministerens forpligtelse til at høre Sygesikringens Forhandlingsudvalg inden indgåelse af overenskomster med andre stater eller aftaler med andre medlemsstater ifølge EF-retten – her reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, jf. sygesikringsloven § 26, stk. 3, – videreføres i stk. 3 ved høring af Regionernes Lønnings- og Takstnævn.

Til § 229

Bestemmelsen er en videreførelse af reglerne om nettoafregning og inddrivelse af fordringer i den gældende sygesikringslov, jf. § 12, stk. 2-3.